

»En udbygning af udbyttebegrænsningsbestemmelserne i § 140, stk. 2, og § 142, stk. 1, udbedes.«

Svar på spørgsmål 6, 10, 14 og 15:

Til udvalgets orientering vedlægges kopi af Assurandør-Societetets skrivelse af 31. januar 1980. (optrykt side 7-13).

Bestemmelsen i lovforslagets § 90, stk. 3, forbyder, i lighed med bank- og sparekasselovens § 19, stk. 4, at direktører for egen regning udfører eller deltager i spekulationsforretninger. Forbudet i bestemmelsen er begrundet i ønsket om at hindre, at der skal kunne opstå interessekonflikter, hvorved det må erindres, at direktionen ofte har til opgave at placere meget store beløb på selskabets vegne.

I § 90, stk. 4, foreslås, med bank- og sparekasselovens § 19, stk. 5 som forbillede, at direktører ikke uden tilladelse fra forsikringstilsynet må eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end det pågældende selskab, eller selskaber inden for samme koncern.

Som det fremgår af bestemmelsen, er der ikke tale om et ubetinget forbud, idet forsikringstilsynet kan give tilladelse til selvstændig erhvervsvirksomhed. Jeg vil ikke finde det rigtigt på forhånd at binde tilsynet til en bestemt dispensationspraksis. Der er derfor ikke angivet nærmere retningslinjer herfor i bemærkningerne.

§ 126, stk. 2, og § 144 svarer i hovedsagen til aktieselskabslovens § 103, stk. 2, og § 115, og er bl. a. begrundet i risikoen for interessekonflikter mellem selskabet og dets aktionærer, bestyrelse m. v. Jeg finder ikke, at der i denne henseende er grund til at have lempeligere regler for forsikringsselskaber end for aktieselskaber, der driver anden virksomhed.

Hensigten med forslagets § 140, stk. 2 er at undgå en udhuling af kravene til solvensmargenen i §§ 34 og 73, idet udbetaling af udbytte til aktionærer eller medlemmer ud over de muligheder et eventuelt driftoverskud tilsigter vil betyde en nedsættelse af basiskapitalen og dermed en generelt øget risiko for forsikringstagerne.

Forslagets § 142, stk. 1, er en sanktionsbestemmelse til § 140, og den er i alt væsentligt svarende til aktieselskabslovens § 113.

For at stille de to selskabsformer, aktieselskaber og gensidige selskaber, lige er reglerne også gjort anvendelige på udbetaling til de gensidige selskabers medlemmer, hvorved sigtes til formuefordele, som kan tilflyde medlemmerne på bekostning af basiskapitalen.

Spørgsmål 7:

»Reglerne i kapitel 19 om forsikringselskabers opløsning er udformet i overensstemmelse med aktieselskabslovens kap. 14 som affattet ved 1977-loven om ændring af visse lovbestemmelser om konkurs m. v. Assurandør-Societetet har i sin skrivelse af 31. januar 1980 kritiseret lovforslagets bestemmelse om pligtmæssig konkurs, ligesom man på basis af de indtil nu indhøstede erfaringer i forbindelse med likvidationen af forsikringsaktieselskabet Aktiv fremfører en motiveret kritik af og forslag til andre af kapitlets regler. Har ministeren indhentet udtalelser fra forsikringsrådet og kammeradvokaten om deres syn på denne kritik, og i beskæftende fald hvad indeholder disse udtalelser siden ministeren har tilsidesat Assurandør-Societetets kritik?«

Svar:

Jeg anser det for naturligt, at de nye regler fra aktieselskabsloven og konkursloven overføres på forsikringsaktieselskaberne, ligesom visse regler fra aktieselskabsloven af 1930 findes i den gældende lov. Derfor bygger lovforslaget på det princip, at reglerne også skal anvendes på forsikringsselskaber i det omfang, det er foreneligt med disse selskabers særlige forhold.

Jeg har derfor ikke fundet det påkrævet at indhente udtalelser fra forsikringsrådet og kammeradvokaten om de bemærkninger til lovforslagets kapitel 19, som er fremsat af Assurandør-Societetet.

Erfaringerne fra likvidationen af »Forsikringsaktieselskabet Aktiv« vil indgå i det udvalgsarbejde omkring en kollektiv sikringsordning, som er omtalt i besvarelsen af spørgsmål 8 og 12.

Spørgsmål 8 og 12: